

Sygn. akt III K 119/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. , w III -cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Cyniak

Sędziowie: sędzia Grzegorz Krogulec

Ławnicy: Kazimierz Martela, Tomasz Nowakowski, Bartłomiej Składowski

Protokolant: Ilona Skórka

w obecności Prokuratora: Piotra Cegiełki

po rozpoznaniu w dniach 24 stycznia 2022 roku, 28 lutego 2022 roku i 30 marca 2022 roku sprawy:

W. W.

syna J. i T. z domu C.,

urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w nocy z 5 na 6 grudnia 2020 roku w miejscowości D., pow. O., woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia dokonał zabójstwa D. M., w ten sposób, że używając nieustalonego narzędzia ostro-kończystego posiadającego krawędź tnącą, którym mógł być nóż, oraz działając ze szczególnym okrucieństwem zadał pokrzywdzonemu co najmniej pięć ciosów powodując: rozległą ranę ciętą na przedniej powierzchni szyi z dnem sięgającym powierzchni kręgosłupa, z przecięciem obu mięśni sutkowo-mostkowo- obojczykowych, ściany gardzieli oraz więzadeł przednich łączących kręgi szyjne C3- C4, z odsłonięciem kanału rdzeniowego; trzy rany kłute na przedniej powierzchni klatki piersiowej, ranę kłutą w obrębie powłok brzusznych; ranę kłutą na tylnej powierzchni tułowia w okolicy podłopatkowej prawej z uszkodzeniem narządów wewnętrznych, zwłaszcza serca skutkujących wykrwawieniem się organizmu i ustaniem akcji serca, a w konsekwencji zgonem pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 148 § 2 pkt 1 kodeksu karnego

orzeka:

1. oskarżonego W. W. w miejsce zarzucanego mu czynu w akcie oskarżenia uznaje za winnego tego, że w godzinach wieczorno-nocnych w dniu 5 grudnia 2020 roku w miejscowości D., pow. (...), woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia D. M., zadał mu 5 ciosów nożem w okolice klatki piersiowej, brzucha i tylnej części tułowia oraz przeciął szyję, powodując ranę kłutą na tylnej powierzchni tułowia w okolicy podłopatkowej prawej, trzy rany kłute na przedniej powierzchni klatki piersiowej, ranę kłutą powłok brzusznych, powodując uszkodzenie narządów wewnętrznych, w tym ranę przebijającą worek osierdziowy i ścianę przedsionka prawego serca oraz ścianę lewej komory bocznej w pobliżu koniuszka serca, linią, głęboką szczelinę na bocznej powierzchni kręgosłupa w obrębie kręgu lędźwiowego L2, całkowitego przecięcia żebra X-go prawego w pobliżu przyczepu dokręgosłupowego, a także rozległą ranę ciętą na przedniej powierzchni szyi z dnem sięgającym powierzchni kręgosłupa, z przecięciem obu mięśni sutkowo-mostkowo-obojczykowych, ściany gardzieli i więzadeł przednich łączących kręgi szyjne C3-C4 z

odsłonięciem kanału rdzeniowego, skutkujących wykrwawieniem organizmu i ustaniem akcji serca, czyli zgonem D. M., wypełniającego dyspozycję art. 148§1 kk i za to na podstawie art. 148§1 kk wymierza mu karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu W. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 6 grudnia 2020 roku od godziny 12:50 do godziny 14:19 oraz od dnia 20 stycznia 2021 roku godzina 10:30,

3. na podstawie art. 46§1 kk orzeka od oskarżonego W. W. kwoty po 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz J. M. i S. M. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

4. na podstawie art. 230§2 kpk zwraca dowody rzeczowe zarejestrowane w księdze depozytów nr (...):

- poz. od 1 do 20, od 26 do 42 - J. M.,

- poz. 23, 24, od 51 do 55 - J. D. (1),

- poz. od 43 do 50 - L. S. (1),

- poz. 21, 22, od 56 do 60 i od 62 do 65 - oskarżonemu W. W.,

- poz. 61 - Komendzie Powiatowej Policji w O.,

5. zwalnia oskarżonego W. W. od opłaty i kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 119/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. W.	w dniu 5 grudnia 2020 roku w godzinach wieczorno-nocnych w D., pow. (...), woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, pozbawił życia D. M., w ten sposób, że zadał mu pięć ciosów nożem w tylną część tułowia, klatkę piersiową i w brzuch oraz poderżnął mu szyję, powodując ranę klutą tylnej powierzchni tułowia w okolicy podłopatkowej prawej, trzy rany klute na przedniej powierzchni klatki piersiowej, ranę klutą w obrębie powłok brzusznych, powodując uszkodzenie narządów wewnętrznych, w tym ranę przebijającą worek osierdziowy i ścianę przedsionka prawego serca oraz ścianę lewej komory bocznej w pobliżu koniuszka serca, liniwną, głęboką szczelinę na bocznej powierzchni kręgosłupa w obrębie kręgu lędźwiowego L2, całkowitego przecięcia żebra X-go prawego w pobliżu przyczepu dokręgosłupowego, a	

		także rozległą ranę ciętą na przedniej powierzchni szyi z dnem sięgającym powierzchni kręgosłupa, z przecięciem obu mięśni sutkowo-mostkowo-obojęzycznych, ściany gardzieli i więzadeł przednich łączących kręgi szyjne C3-C4 z odsłonięciem kanału rdzeniowego, które to obrażenia spowodowały wykrwawienie organizmu z ustaniem pracy serca i zgonem pokrzywdzonego, wypełniającego dyspozycje art. 148 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W godzinach rannych w dniu 05.12.2020 r. do mieszkania J. D. (1) przyszedł D. M.. Do J. D. (1) znajomi zwracali się imieniem Z.. Przyniósł z sobą butelkę wódki i nalewki. D. M. pił wódkę, a J. D. (1) nalewkę. D. M. wyszedł z mieszkania J. D. (1) po ok. dwóch godzinach. D. M. ponownie przyszedł do J. D. (1) w godzinach popołudniowych. Po nim przyszedł W. W., zaś wieczorem L. S. (1) z P. M. (1). Wszyscy, z wyjątkiem D. M., spożywali nalewki. D. M. pił wódkę. Pierwszy wyszedł D. M., za nim oskarżony W. W., P. M. (2) z L. S. (1). D. M. wychodząc zabrał ze sobą	Zeznania świadka J. D. Wyjaśnienia oskarżonego, Zeznania świadków J. D., L. S., P. M. Wyjaśnienia oskarżonego, Zeznania świadków E. K., A. P. Protokół z eksperymentu Badanie DNA Zeznania świadka M. S. Protokół oględzin miejsca, zwłok,	130-131 665-671 130-131, 1006-1007, 2182v-2183 146-147, 173-176, 586, 2179-2180 650-653, 643-644, 2010-2012, 2198v-2199 665-671, 678, 1134-1138, 2060-2062 534, 2197, 2198 613-614, 2197v-2198 958-963, 392-403, 475-476 4-5	

butelkę, w której było jeszcze trochę wódki. D. M. często tak postępował, że wychodząc zabierał butelkę z niewypitą wódką, jeśli wcześniej ją przyniósł.	szkie	28-32, 105-107
W. W. po wyjściu udał się do mieszkania, skąd zabrał nóż kuchenny o długości ok. 25 cm. Wyszedł z mieszkania i zobaczył idącego D. M., za którym się udał. Weszli pomiędzy bloki i wówczas oskarżony zadał D. M. pięć ciosów nożem, trzy w okolicy klatki piersiowej, jeden w okolicy brzucha i jeden w tylną część tułowia. Na koniec oskarżony przeciął szyję leżącemu D. M..	Protokół z sekcji zwłok i opinia	1016-1017
Zwłoki D. M. zostały ujawnione w dniu 06.12.2020 r. w godzinach rannych przez M. S. (1).	Dane osobowe, wywiad,	508-513,
D. M. doznał rany klutej tylnej powierzchni tułowia w okolicy podłopatkowej prawej, trzy rany klute na przedniej powierzchni klatki piersiowej, ranę klutą w obrębie powłok brzusznych, powodując uszkodzenie narządów wewnętrznych, w tym ranę przebijającą worek osierdziowy i ścianę przedsionka prawego serca oraz ścianę lewej komory bocznej w pobliżu koniuszka serca, linią, głęboką szczelinę na bocznej powierzchni kręgosłupa w obrębie kręgu lędźwiowego L2, całkowitego przecięcia żebra X-go prawego	dane o karalności	2079-2082
	opinia psychiatryczno-psychologiczna	2176
		1169-1170
		655-656
		1329-1332, 2200v-2201

w pobliżu przyczepu dokręgosłupowego, a także rozległą ranę ciętą na przedniej powierzchni szyi z dnem sięgającym powierzchni kręgosłupa, z przecięciem obu mięśni sutkowo-mostkowo-obojęzycznych, ściany gardzieli i więzadeł przednich łączących kręgi szyjne C3-C4 z odsłonięciem kanału rdzeniowego. Powyższe obrażenia spowodowały wykrwawienie organizmu z ustaniem pracy serca i zgonem pokrzywdzonego

W. W. jest żonaty, ojcem pięciorga dorosłych dzieci, nie pracował przed zatrzymaniem, był karany.

Oskarżony W. W. nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Wykazuje uzależnienie od alkoholu. W czasie popełnienia zarzucanego czynu był w stanie nietrzeźwości i z tego powodu zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczone, ale nie w stopniu znacznym. Nie wykazywał cech o charakterze otępiennym, czy też z zaburzeniem CUN. Skutki działania alkoholu mógł przewidzieć. Miał zdolność do postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń.

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego złożone do protokołów z kart 643-644, 665-671, 678, 958-963, 1134-1138, 2060-2062 zeznania świadków J. D., P. M., L. S., M. S., P. S., E. K., A. P., J. M., Sł. M., R. G., J. S., R. M., K. B., A. S., T. W., U. W., M. G., K. P., J. N., D. D., U. M., R. P., protokoły przeszukań, protokoły zatrzymań, wywiad środowiskowy Protokół oględzin miejsca zdarzenia i zwłok, wyniki sekcji zwłok i opinia sądowno-lekarska, opinie z badań DNA, protokoły	Wyjaśnienia oskarżonego W. W. nie były konsekwentne. W toku całego postępowania zaprezentował trzy wersje zdarzenia. We wszystkich przyznał, że pił alkohol w mieszkaniu J. D. (1) wspólnie z nim, D. M., L. S. (1) i P. M. (1). W czasie pierwszego przesłuchania podał, że po wyjściu udał się do swojego mieszkania, które opuścił z psem. W pewnym momencie, przechodząc między blokami zauważył leżącego człowieka, którego przekreślił na plecy i wtedy stwierdził, że	

ogłędzin osób, zdjęcia, protokół z odtworzenia zapisów monitoringu, opinia z fonoskopii, opinia ze śladów krwi, wynik badania krwi, protokół z eksperymentu procesowego, dane o karalności

był to D. M.. Widział u niego krew na klatce piersiowej i poderżnięte gardło. Wtedy uciekł do mieszkania. Podczas drugiego przesłuchania wskazał na P. M. (1), na którego mówił (...), jako sprawcę zabójstwa D. M.. Po wyjściu z mieszkania J. D. (1), razem z D. M. mieli wypić wódkę. D. M. odmówił mu podania wódki uznając, że miał już dość wypitego alkoholu. Podeszedł do nich P. M. (2) i wówczas oskarżony od nich odszedł i usiadł niedaleko na ławce. Słyszał głos D. M. „dlaczego mi to robisz” i za chwilę wyszedł P. M. (2), który odszedł. Ponieważ pokrzywdzony nie wychodził z krzaków, podeszedł tam oskarżony i zobaczył leżącego D. M.. Złapał go za kurtkę i ruszał. Kiedy zobaczył, że ma poderżnięte gardło, uciekł do domu.

W czasie śledztwa oskarżony przedstawił jeszcze jedną wersję, w której przyznał się do zabicia D. M.. Po raz pierwszy uczynił to podczas konfrontacji z P. M. (1). W toku kolejnych przesłuchań przedstawił okoliczności w jakich dopuścił się tego zabójstwa, zadając 2-3 ciosy nożem w klatkę piersiową lub w brzuch, a na koniec poderżnął mu gardło. Oskarżony już konsekwentnie, do końca śledztwa podtrzymywał tę wersję, także w czasie

eksperymentu procesowego.

Zaprezentował wówczas sposób zadawania ciosów nożem i przecięcia szyi ofiary. Poderżnięcie gardła było ostatnią czynnością, kiedy pokrzywdzony już leżał.

Ponownie oskarżony zmienił wersję w postępowaniu sądowym, powracając do pierwszej zaprezentowanej w śledztwie. Jednocześnie oskarżony nie potrafił logicznie wytłumaczyć fałszywemu oskarżeniu siebie o zabójstwo D. M.. Podkreślić należy, że prezentowana jako pierwsza i przed sądem wersja oskarżonego, nie była konsekwentna i zgodna, chociażby z zeznaniami J. D. (1), L. S. (1), T. W. (2) i U. W. (2). Dwaj pierwsi świadkowie wskazywali godziny popołudniowe i wieczorne, ok. 20-tej, zaś oskarżony ok. 22:00, kiedy rozpoczęli wspólne spożywanie alkoholu. Natomiast z zeznań dwóch kolejnych świadków wynikało, że oskarżony wcześniej wyszedł z psem, który mu uciekł. Natomiast według oskarżonego ok. godziny 23:00 wyszedł z psem i wtedy znalazł leżącego D. M., zaś z zeznań U. W. (2) wynikało, że po tej godzinie rozglądała się za psem.

Na uwzględnienie zasługiwała trzecia wersja, w której oskarżony przyznał się do zabicia D. M.. Oskarżony nie potrafił wytłumaczyć swojego zachowania, podać jego motywu, co jednak nie przekreśla jego wiarygodności. Przede wszystkim W. W. nie miał powodu aby fałszywie pomówić siebie o dokonanie tego czynu. Jak sam przyznał, nikt nie wywierał w tym zakresie na niego presji. Przyznanie nastąpiło w momencie konfrontacji z P. M. (1), czyli osobą, wcześniej pomówioną przez oskarżonego o popełnienie tego przestępstwa, która to czynność została przeprowadzona przez prokuratora. Tłumaczenie przyznania się do zabójstwa chęcią szybkiego zakończenia śledztwa i brakiem świadomości grożącej kary, nie zasługuje na uwzględnienie. Oskarżony w początkowej fazie śledztwa, po drugim zatrzymaniu, został kilkakrotnie przesłuchany w charakterze podejrzanego, z uwagi na treść składanych wyjaśnień. Prowadząca wówczas śledztwo prokurator była wręcz zmuszona do przeprowadzenia konfrontacji oskarżonego z pomówionym przez niego P. M. (1).

Wycofanie się z fałszywego pomówienia, nie wymagało ze strony oskarżonego do przyznania się do popełnienia zbrodni zabójstwa. Ponadto nie miał podstaw do fałszywego obciążenia P. M. (1), nie potrafiąc logicznie tego wytłumaczyć. Należy zauważyć, że obciążając P. M. (1), oskarżony odsuwał od siebie podejrzenie popełnienia tego czynu. W przypadku jego niepopełnienia oskarżony nie miał powodów fałszywie oskarżać niewinną osobę, kolegę, z którym spożywał alkohol. Oskarżony zaprezentował okoliczności jego dokonania, które znalazły w kluczowych momentach, potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Ofiarę znaleziono w miejscu wskazanym przez oskarżonego. Jak wynika z sekcji zwłok, na ciele ofiary stwierdzono łącznie pięć ran kłutych klatki piersiowej, w obrębie powłok brzusznych i tylnej powierzchni tułowia oraz rozległą ranę ciętą na przedniej powierzchni szyi. Biegły z zakresu medycyny sądowej stwierdził, że wszystkie rany powstały od narzędzia ostrokończystego posiadającego jednocześnie krawędź tnącą i tępą, typowego dla

noża. Według oskarżonego miał właśnie użyć noża kuchennego, który charakteryzuje się w/w cechami. Ponadto według biegłego rana cięta szyi została zadana jako ostatnia, gdyż wcześniej nastąpił znaczny ubytek krwi, spowodowany krwawieniem do jam surowicznych ciała, zwłaszcza z uszkodzonego serca, w konsekwencji spadek ciśnienia tętniczego oraz osłabienie mięśnia sercowego, wskutek narastającego krwawienia do worka osierdziowego. Powyższe także odpowiadało wersji oskarżonego. Natomiast z opinii biegłej badającej rozmieszczenie śladów krwi ofiary wynika, że obrażenia z przodu tułowia zadawano jedno po drugim, szybko, gdyż wypływająca krew nie zdążyła przemieścić się w okolice paska spodni. Biegła zaznaczyła, że ofiara krwawiąc nie przemieszczała się i nie broniała, co także korespondowało z wyjaśnieniami oskarżonego. Natomiast sprawstwa oskarżonego nie wykluczają stwierdzone różnice pomiędzy wersją przedstawioną przez niego a w/w opiniami. Dotyczyły one przede wszystkim ilości i miejsc zadanych uderzeń nożem, zmiany pozycji ofiary z położenia na brzuchu na

wznak i nieznacznego przemieszczenia, przesunięcia. Należy zaznaczyć, że w momencie zdarzenia oskarżony był pod znacznym wpływem alkoholu, wprost twierdził, że był pijany i dlatego też nie potrafił wytłumaczyć swojego zachowania. Zdaniem oskarżonego, najpierw zadał 2-3 ciosy w o klatkę piersiową, a po upadku na wznak, poderżnął gardło ofiary. Jednakże zaznaczył, że użyty nóż był kuchenny, bez ząbków o długości ok. 25-30 cm. Oskarżony nie był konsekwentny co do miejsca zadania pierwszych ciosów, początkowo wskazał klatkę piersiową, a w czasie eksperymentu, okolice brzucha. Powyższe różnice nie mogą dziwić z uwagi na wcześniej spożyty przez oskarżonego alkohol i odczucie znacznego jego wpływu.

Biegły z zakresu medycyny sądowej ujawnił więcej ran kłutych, w okolicy klatki piersiowej, brzucha i tylnej powierzchni tułowia. Biegły nie wykluczył, że rana w tylną powierzchnię tułowia mogła być pierwszą, powodującą jego upadek do przodu, a następnie nastąpiła zmiana pozycji na wznak. Zdaniem biegłego ofiara mogła znajdować się w tym momencie w pozycji wyprostnej bądź

pochylonej, jak podpartej, klęczącej, sprawca znajdował się po jego lewej stronie. Natomiast rany klute przedniej części ciała zostały spowodowane, kiedy ofiara znajdowała się w pozycji leżącej, zaś sprawca był w tym czasie z jej prawej strony. Przemawiały za tym przyśrodkowy (dosiebny) kierunek kanałów ran na tej powierzchni ciała i jednocześnie kanał rany w obrębie brzucha, skierowany ku górze i na prawo, w przeciwieństwie do kanałów ran klatki piersiowej. W innym przypadku, zadanie ciosu w brzuch wymagałoby zmiany sposobu uchwytu noża. Według biegłego rana cięta szyi została spowodowana jednym ruchem ręki, od lewej ku prawej stronie, przy zachowaniu tej samej pozycji względem leżącego mężczyzny, linia przecięcia powłok szyi przebiegała niemal poprzecznie w płaszczyźnie zbliżonej do czołowej, pozostawiając po stronie prawej, w pobliżu bieguna rany, rysowate uszkodzenia naskórka, powstałe od czubka noża. Biegły podkreślił, że ujawniono dodatkowo jeszcze dwie rany cięte, biegnące poprzecznie, niezbyt głębokie, na podbródku i w okolicy podżuchwowej, mogące świadczyć o próbie przymierzania się lub chwilowym zawahaniu

przed zadaniem
decydującego cięcia.

Także zdaniem biegłej
ofiara krwawiąc
znajdowała się przez
krótki czas w pozycji
na kolanach, zaś przy
spowodowaniu obrażeń w
okolicy szyi, była w pozycji
leżącej.

Analiza powyższych opinii
wskazuje na potwierdzenie
głównych okoliczności
zdarzenia wskazanych
przez oskarżonego. Na
wstępie należy podkreślić,
że biegły wskazał
na prawdopodobieństwo
okoliczności powstania
ran klutych, w tym w
pozycji leżącej ofiary w
okolicach klatki piersiowej
i brzucha. Jednakże
zaznaczył, że mogły
powstać w innej pozycji,
wymagało to jedynie
zmiany uchwytu noża. Nie
można jednoznacznie tego
przesądzić, gdyż zmiana
uchwytu noża nie wymaga
wyjątkowych zdolności
manualnych. Zgodność
wersji oskarżonego z
powyższymi opiniami
dotyczyła miejsca
zdarzenia, brak
przemieszczenia się ofiary
po zaatakowaniu, użytego
narzędzia, czyli noża, bez
specjalnych jego cech, jak
ząbków, zadania najpierw
ciosów w tułów, a na końcu
przecięcia szyi. Należy
zauważyć, że nie udało się
ujawnić użytego narzędzia
z uwagi na jego wyrzucenie
do rzeki, jak przyznał
oskarżony.

Niewiarygodnie brzmiały wyjaśnienia oskarżonego odnośnie braku świadomości grożącej kary za zabójstwo. Wiedza na ten temat jest powszechna, chociażby często wskazywana w środkach masowego przekazu, a oskarżony, jako osoba doświadczona życiowo, musiał zdawać sobie z tego sprawę.

Zeznania świadków E. K. (2) i A. P. (2) wskazywały na sprawstwo oskarżonego. Świadcowie w dniu 05.12.2020 r., ok. godziny 22:00, po wyjściu z mieszkania M. G., widzieli na końcu bloku nr (...) idącego D. M., z którym powitali się słowem „cześć”. Zanim szedł oskarżony, w odległości ok. metra. Szli w kierunku miejsca ujawnienia zwłok. A. P. (2) początkowo wskazywał na inny kierunek ich odejścia, potwierdził relację E. K. (2) w czasie przesłuchania na rozprawie, po usłyszeniu na ten temat jej zeznań. Przyznał się do omyłki wynikającej z wypitego alkoholu w postaci piw. E. K. (2) nie miała w tym zakresie żadnych wątpliwości. Zauważyli, że za nimi biegł pies oskarżonego. Świadcowie nie mieli żadnych wątpliwości co do rozpoznanych osób, dobrze je znali, mieszkali na tym samym osiedlu, z oskarżonym w tym

samym bloku. E. K. (2) podała nawet miejsce zamieszkania zauważonego mężczyzny, wskazanego na oskarżonego, czyli obok Z.. Jak wcześniej zaznaczono, w ten sposób określano J. D. (1), zaś oskarżony był jego bezpośrednim sąsiadem. Świadkowie dokładnie określili dzień spotkania oskarżonego i ofiary, czyli 05.12.2020 r. ok. godziny 22:00. Zeznania tych świadków potwierdził M. G.. Dodatkowo podał, że wcześniej, ok. godziny 20:00, jak wyszedł z psem to spotkał D. M., z którym się przywitał, ale nie rozmawiali. Należy zaznaczyć, że zeznania E. K. (2) i A. P. (2) przeczyły pierwszej wersji oskarżonego, podtrzymywanej w postępowaniu sądowym. Oskarżony wówczas twierdził, że D. M. znalazł leżącego między blokami, zaś po opuszczeniu mieszkania J. D. (1), już nie spotkał go żywego.

Zeznania świadków T. W. (2) i U. W. (2) dotyczyły zachowania oskarżonego, który jest mężem pierwszej z w/w osób, zaś ojcem drugiej. T. W. (2) zeznała, że wcześniej w dniu zdarzenia oskarżony wyszedł z psem, H., który mu uciekł. Widziała męża w jego pokoju ok. godziny 21:00. Później już nie wchodziła do jego

pokoju, nie potrafiła podać czy jeszcze wychodził, przy czym tego faktu nie zauważyła. U. W. (2) potwierdziła zeznania matki, T. W. (2). Rozglądała się po osiedlu za psem, wracając z pracy po godzinie 23:00. Jednocześnie podała, że dowiedziała się od innej osoby, że słyszał od kogoś, że kiedyś w nocy, ktoś jadąc samochodem, białym B., miał spytać się o miejsce zamieszkania D. M.. T. W. (2) nie potrafiła jednoznacznie określić, czy brakowało noża kuchennego.

Analiza zeznań T. W. (2) wskazuje na jej wątpliwości co do późniejszego opuszczenia mieszkania przez oskarżonego, po godzinie 21:00. Jednakże nie może to budzić żadnych wątpliwości w świetle zeznań w/w świadków E. K. (2) i A. P. (2), a także wyników z badań DNA. Badania te jednoznacznie potwierdziły, że ujawnione na lewym bucie, spodniach i bluzie oskarżonego ślady pochodziły z krwi ofiary, k. 475-476. Na odzieży ujawniono mieszaninę śladów krwi, z których dominującą była część składowa należąca do ofiary. Na spodniach nie udało się ustalić pochodzenia drugiego składnika, z uwagi na niewielką ilość, natomiast na bluzie,

mniejsza część należała do oskarżonego.

J. D. (1), L. S. (1) i P. M. (2) potwierdzili spożywanie alkoholu z oskarżonym i D. M.. Byli wówczas pod znacznym jego wpływem i nie pamiętali szczegółów po opuszczeniu mieszkania J. D. (1). Jako pierwszy miał wyjść D. M., natomiast różnie przedstawiali kolejność wyjścia pozostałych osób. Jak zeznał na ten temat S. M., rozmawiając z tymi świadkami, tylko zgadzało się pierwsze wyjście jego brata, później każdy mówił co innego, nie pamiętali z powodu spożytego alkoholu.

Świadek K. B. (2) zeznał na temat rozmowy ze S. M., bratem D. M., z której zrozumiał, że sprawca, sprawcy mieli pomylić braci, i jego, a nie D. powinni „kropnąć”. S. M. nie potwierdził tej okoliczności, zaprzeczył aby się miał kogoś obawiać. Uważał, że oskarżony musiał z kimś współdziałać przy zabójstwie brata, gdyż sam nie dał by mu rady. P. S. (2) zeznał, że wcześniej oskarżony miał grozić D. M. za kradzież pieniędzy. Ponadto miał stwierdzić, że za to zabójstwo odpowie (...), czyli P. M. (2), co zgadzało się z drugą zaprezentowaną przez oskarżonego wersją zdarzenia. W sprawie P.

S. (2) został dwukrotnie przesłuchany, po raz pierwszy w charakterze podejrzanego, ale o czyn nie związany z zabójstwem D. M.. Dopiero drugie przesłuchanie dotyczyło sprawy zabójstwa, a konkretnie osoby oskarżonego. Dlatego nie może dziwić fakt stwierdzenie przy pierwszym przesłuchaniu, że nie posiadał wiadomości na temat zabójstwa D. M.. W drugim przesłuchaniu P. S. (2) występował jako świadek, zobowiązany do zeznawania prawdy, a podane przez niego okoliczności dotyczyły oskarżonego. Pierwsze przesłuchanie odbyło się w dniu 21.01.2021r., czyli po drugim zatrzymaniu oskarżonego, które nastąpiło 20.01.2021 r. Tymczasowe aresztowanie zastosowano w dniu 22.01.2021 r. Tym samym w czasie pierwszego przesłuchania P. S. (2) nie wiedział, że w sprawie zabójstwa D. M. może być podejrzanym W. W.. Za wiarygodnością zeznań złożonych przez P. S. (2), przemawia fakt ich zgodności z drugą wersją zaprezentowaną przez oskarżonego, mianowicie, dotyczącą wskazania na P. M. (1), jako sprawcy zabójstwa D. M..

Zeznania pozostałych świadków nie wniosły do sprawy istotnych okoliczności. Okoliczność,

że wcześniej ktoś pytał się o D. M., jego miejsce zamieszkania, nie stanowi okoliczności wykluczającej sprawstwo oskarżonego. Przede wszystkim brak powiązania tej okoliczności z faktem pozbawienia życia D. M., przy nie budzącym wątpliwości przyznaniem się do tego czynu oskarżonego.

Uwzględniono pozostałe załączone do akt dokumenty, przede wszystkim wyniki z badań DNA. Badania daktyloskopijne, fonoskopijne, zabezpieczonych telefonów, nie wniosły do sprawy istotnych elementów. Z nagrań monitoringów wynikało, że D. M. był widziany w towarzystwie (...), w godzinach 20:56-21:02, co potwierdziło zeznania tego świadka, wspólnie udali się do sklepu (...), gdzie D. M. kupił butelkę wódki z zamiarem udania się do J. D. (1). Należy zaznaczyć, że godzina na monitoringu ze sklepu (...) różniła się od faktycznej o 1 godzinę 1 minutę i 58 sekund. Monitoring wskazał godzinę 21:58-22:22:03, którą należało skorygować k. 378-380, 384, 1386-1387, 1601-1603. Jak z tego wynika, P. M. (2) ok. godziny 21:00 udał się do J. D. (1), u którego długo nie przebywał. Wkrótce był widziany w

towarzystwie oskarżonego przez świadków E. K. (2) i A. P. (2). Nie szli w stronę miejsca zamieszkania J. D. (1). Nie mogli wówczas wspólnie udać się do J. D. (1), gdyż do spotkania w jego mieszkaniu doszło wcześniej, zaś D. M. i oskarżony przyszli oddzielnie. Oskarżony, w trakcie żadnego z przesłuchań, nie stwierdził, że z D. M., przyszedł do J. D. (1), co korespondowało z zeznania tego świadka.

Uwzględniono opinię sądowo-psychiatryczną i psychologiczną dotyczącą oskarżonego. Biegła psycholog uzupełniła ją podczas rozprawy, wykluczając u oskarżonego skłonność do konfabulacji, podkreślając przy tym, jego stan po spożyciu alkoholu, w wyniku którego osoba może zachowywać się w sposób irracjonalny. Uwzględniono pozostałe protokoły i dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, nie kwestionowane przez strony, w tym opinię sądowo-psychiatryczną, kartę karną, wywiad środowiskowy. W aktach sprawy znalazły się wyniki badań wariograficznych dwóch osób, mianowicie L. S. (1) i P. M. (1). Powyższe wyniki nie zmieniły ustaleń dokonanych w sprawie. Przede wszystkim należy zauważyć, że wynik badania wariografem

		nie może stanowić dowodu w sprawie, gdyż miał wyłącznie charakter wykluczający, za czym przemawiał czas jego wykonania, przed postawieniem komukolwiek zarzutu (por. wyrok SA w Łodzi, 2014-004.08, II AKa 36/14, L.). Jednocześnie wyniki tych badań nie wskazywały na sprawstwo w/w osób.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Nie zasługiwały na wiarę te wyjaśnienia oskarżonego, w których przeczył popełnieniu zarzucanego mu czynu, z powodów wcześniej przedstawionych.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1	W. W.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<i>Analizując czyn oskarżonego W. W. w kontekście znamion czasownikowych opisanych w art. 148§1 kk, działaniem podlegającym karnoprawnej ocenie, było najpierw zadanie przez niego ciosów nożem w tylną część tułowia, przednią część klatki piersiowej i w brzuch. Łącznie oskarżony zadał 5 ciosów, powodując rany klute tych części ciała, które spowodowały uszkodzenia narządów wewnętrznych, w tym serca. Następnie przeciął szyję ofiary, powodując rozległą ranę ciętą przedniej powierzchni szyi. Powyższe rany powstały przyżyciowo, prowadząc do zgonu ofiary. Przecięcie szyi było ostatnim elementem działania oskarżonego i nastąpiło w fazie agonalnym, ale miało charakter przyżyciowy. Wskazywały na to niewielkie, jak na tego rodzaju obrażenia,</i>			

wynacznienie krwi. Jak wynika z opinii biegłego z medycyny sądowej, gdyby tak rozległa rana cięta szyi powstała w pierwszej fazie ataku, to ślady i rozbryzgi krwi byłyby znacznie większe i nie doszłoby to tak znacznego wynacznienia krwi do wewnątrz, w wyniku uszkodzenia narządów wewnętrznych, na skutek ran kłutych. D. M. był dość dobrym znajomym oskarżonego, wspólnie spożywali alkohol. Zebrane dowody nie pozwoliły na jednoznaczne ustalenie motywów działania oskarżonego. Zeznania P. S. (2) wskazują na złość oskarżonego do pokrzywdzonego, którego uważał za sprawcę kradzieży na jego szkodę. Jednakże ten fakt nie przeszkadzał oskarżonemu w przebywaniu w obecności D. M. i wspólnego spożywania alkoholu. Ponadto z zeznań D. D. (3) wynikało, że przed śmiercią D. M. nabył butelkę wódki. Niewątpliwie oskarżony w czasie zdarzenia był pod znacznym działaniem alkoholu, który miał

wpływ na jego zachowanie, co sam przyznał. Jak słusznie zauważono w

orzecznictwie, istnienie zamiaru lub jego brak, powinno być ustalony przede wszystkim na podstawie analizy najbardziej uchwytnych, widocznych elementów zachowania się sprawcy. Do tych zaś należą okoliczności

przedmiotowe czynu (jak rodzaj użytego narzędzia, godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy ciała, ilość ciosów i ich siła) oraz natury podmiotowej (przyczyny i tło zajścia, osobowość oskarżonego, a więc jego usposobienie, poziom umysłowy, reakcje emocjonalne, zachowanie w stosunku do otoczenia, tło i powody zajścia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego - wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2002 r, w sprawie II AKa 141/02, OSA 2002/11/79 oraz Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 sierpnia 2013r., w sprawie II AKa 80/13, KZS 2013/9/77).

Mając na uwadze powyższe, w szczególności sam przebieg zajścia, sekwencję zdarzeń, które bezpośrednio po sobie następowały, należy przyjąć działanie W. W. z winy umyślnej, w

zamiarze bezpośrednim
pozbawienia życia D.
M.. Oskarżony posłużył
się nożem, narzędziem
wyjątkowo
niebezpiecznymi dla życia
człowieka, wykorzystując
wszystkie jego
właściwości, czyli część
ostro-kończystą - czubek,
powodując rany klute i
część tnącą, skutkującą
raną ciętą. Nie poprzestał
na jednym uderzeniu, ale
zadał kilka, pięć w części
ciała, w których znajdują
się najistotniejsze narządy
dla życia człowieka,
w tym serce, a na
koniec przeciął szyję,
gdzie znajdują się główne
naczynia krwionośne.
Oskarżony pozostawił
ofiara, bez udzielenia
pomocy, co świadczy
o chęci jego zabicia,
a na koniec przecięcie
szyi, wręcz o zamiarze
dobicia pokrzywdzonego.
Obrażenia były rozległe
i dotyczyły szyi, klatki
piersiowej, brzucha i
tylnej części tułowia.
Tym samym oskarżony
nie miał wątpliwości
co do skutku swojego
działania, wypełniając
dyspozycję art. 148§1
kk. Sąd nie podzielił
stanowiska oskarżyciela
publicznego, że oskarżony
działał ze szczególnym
okrucieństwem. Takie
działanie charakteryzuje
się z zadaniem ofierze
dodatkowych,
szczególnych cierpień
fizycznych lub
psychicznych,
wykraczających poza

realizację zamiaru pozbawienia życia ofiary. W tym przypadku oskarżony działał szybko i w sposób bezwzględny spowodowania śmierci D. M.. Użył wyjątkowo niebezpiecznego dla życia człowieka narzędzia, czyli noża, w sposób sprowadzający szybki zgon. Czynności ze strony oskarżonego następowały jeden po drugim, w postaci zadawanych uderzeń nożem, a na koniec poderżnięciu gardła. Z zeznań brata ofiary, S. M. wynikało, że miał wątpliwości co do samotnego działania oskarżonego, uważał, że musiał mieć współnika, gdyż pokrzywdzony był od niego silniejszy. Jednakże brak podstaw do przyjęcia współdziałania przez oskarżonego z inną osobą. Należy zaznaczyć, że oskarżony zaatakował ofiarę z zaskoczenia, bez uprzedzenia, zadając od razu ciosy nożem w integralne części jego ciała, uniemożliwiając mu podjęcie obrony.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. W.	1 2		Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53§1 i 2 kk, bacząc przy tym, by ich dolegliwość nie przekroczyła stopnia

winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, Sąd brał pod uwagę zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe okoliczności wymienione w art. 115§2 kk, w szczególności mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru oraz brak jednoznacznego motywu.

Oskarżony W. W. dopuścił się zbrodni zabójstwa, działając z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim. Pozbawił życia osobę dla siebie znaną, kolegę, z którym spożywał alkohol. Nie może tłumaczyć poczucie krzywdy i związanej z tym złości do pokrzywdzonego, który miał go okradać, przy czym nie poprzedziło to zdarzenia, zaś oskarżony nie wskazał na taki motyw działania. Do zdarzenia doszło w pobliżu miejsca ich zamieszkania, w krótkim czasie po wspólnym, także z jeszcze z trzema innymi osobami, spożyciu alkoholu i jego wpływu na działanie oskarżonego. Zachowanie oskarżonego cechowało się konsekwencją, zmierzającą do

			pozbawienia życia D. M.. Nie poprzestał na jednym rodzaju ataku, zadaniu ciosów w tułów, ale zakończył przecięciem szyi. Oskarżony działał w celu dobitcia ofiary i upewnienia się co do jego śmierci. Powyższe okoliczności zdarzenia, w połączeniu z późniejszym zachowaniem oskarżonego, który następnego dnia spożywał alkohol, przemawiają za jego surowym ukaraniem. Ponadto Sąd uwzględnił dotychczasową karalność oskarżonego, sposób życia, który charakteryzował się nadużywaniem alkoholu, nie wykonywaniem pracy. Z powyższych względów wymierzono W. W. karę 15 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie. Zdaniem Sądu tylko tak surowa kara powinna spełnić swoje cele zarówno wobec oskarżonego, jak i w zakresie kształtowania świadomości społecznej.
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

	3 4		Zwrócono dowody zabezpieczone w sprawie, osobom, od których zostały przejęte, należące do ofiary, jego ojcu J. M.. Mając na uwadze wniosek zgłoszony przez oskarżyciela publicznego, zasadzono od oskarżonego kwoty po 10 000 zł na rzecz ojca i brata ofiary.
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Zwolniono oskarżonego od opłaty i kosztów postępowania, które przejęto na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze trudną sytuację majątkową oskarżonego, który nie posiada żadnego majątku, przed		

	zatrzymaniem nie pracował.	
Podpis		